

Шкільний рюкзак

Історія свята 8 березня

Міжнародний жіночий день має давні традиції. Виявляється, його відзначали ще в Стародавньому Римі як матрони, так і їхні рабині. Перші отримували подарунки від чоловіків, другі — вихідний. І ті, й інші вирушали до храму Вести — хранительки домашнього вогнища. Дійство мало величезне значення, оскільки жіноцтво утверджувало свої принципи.

У слов'ян вкоренилась інша традиція — святкувати День матері (який, до речі, нині активно пропонують нам як альтернативу свята 8 Березня). У ті далекі часи жінки навіть подумати не могли, що обмежуються їхні права. А права слабкої половини людства тоді, як відомо, зводилися виключно до обов'язків материнства та збереження домашнього вогнища.

Згодом і ці традиції відійшли в минуле. 8 березня 1857 року кілька сотень робітниць текстильних та взуттєвих фабрик Нью-Йорка провели страйк і демонстрацію — вони вимагали 10-годинного робочого дня, поліпшення умов праці й однакової з чоловіками заробітної платні. Як і передбачалося, поліція розігнала демонстранток. Що в цьому дивно-го?! Однак страйкарі й не думали здаватись — об'єдналися в профспілку. На честь цих подій на Міжнародній конференції жінок-соціалісток у Копенгагені

1910 року виступила Клара Цеткін...

Допитливі історики навіть з'ясували, що 8 березня 1857 була неділя. Можна передбачити, що жінкам не було чого робити, і тому вони вийшли на вулиці міста. Виявляється, наступного тижня в нью-йоркських газетах ніхто не згадував про таку резонансну акцію з сотнями прогресивних дам на вулицях й агресивною поведінкою поліції. Книжки про феміністський та робітничий рух у США теж, хоч як дивно, замовчують цей інцидент. І коли 1908 року на з'їзді Соціалістичної партії США було ухвалено резолюцію відзначати в останню неділю лютого День американських жінок, ніхто з делегаток не згадував страйк піввікової давності; просто взяли довільний день року.

Натомість Клара Цеткін уже орієнтувалася на американське жіноче свято. Більше того, спочатку вона пропонувала відзначати День жіночої солідарності без відриву від чоловічого колективу — «під час проведення травневих свят». Історія 1 Травня теж, як відомо, зав'язана на страйку робітників у Чикаго 1886 року, і теж на конфлікті з поліцією. У це повірити важко, однак про ту подію тодішня преса писала чимало, резонанс був неймовірний! А демонстрація нью-

йоркських робітниць, судячи з усього, є лише міфом. Його створили набагато пізніше, так би мовити, за образом і подобою.

Утім, є трохи фривольна версія, відповідно до якої страйк у Нью-Йорку все-таки був. Проте на вулиці рідного міста вийшли не скромні текстильниці-взуттєвики, а представниці професії, у якій і текстиль, і черевички потрібні хіба що на попередній стадії справи. Та, погодьтеся, що жінки будь-якого роду діяльності мали право вимагати поліпшення умов праці, підвищення її оплати та скорочення робочого дня. І, до речі, вихідного в неділю!

1913 року, коли жінки Російської імперії вперше приєдналися до своїх закордонних подруг у прагненні відзначити Міжнародний жіночий день, восьмому березня на європейських календарях у нас за старим стилем відповідало 23 лютого. Що, утім, тоді нікому не здалося підозрілим...

В СРСР 8 Березня довгий час був звичайним робочим днем, але 8 травня 1965 року, напередодні 20-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні, Міжнародний жіночий день 8 Березня був оголошений у СРСР святковим днем.

Ось така історія 8 Березня.

План виховної роботи на квітень

В цьому випуску

Т.Г.Шевченко	2
Диво-дитина	3
"А ну—мо, бабусі!"	4
Вітаємо !	4

- Відзначення Дня гумору
- Екологічна акція до Міжнародного дня птахів
- Виставка робіт до Дня космонавтики
- Тематичні класні години
- «Заочні подорожі історичними місцями України (у рамках відзначення Дня пам'яток історії та культури)

- Ігри-подорожі національними парками та заповідниками (у рамках відзначення Днів заповідників, національних парків)
- Тематичні класні години «Чорнобиль не має минулого»
- Благодійно-патріотична акція з виготовлення подарунків ветеранам ВВВ.

- Заходи до Всесвітнього дня Землі:
 - усні журнали;
 - класні години
- Спортивне свято, приурочене до Всесвітнього Дня здоров'я
- Загальношкільні батьківські збори.

Т.Г.Шевченко

Народився майбутній великий поет України 9 березня (25 лютого за ст. ст.) 1814 року в селі Моринці Звенигородського повіту на Київщині в родині селян-кріпаків Григорія Івановича та Катерини Якимівни Шевченків.

У 1816 році родина Шевченків повертається до рідної Кирилівки. У цьому селі проминуло все дитинство нашого поета, з ним пов'язані всі перші його дитячі спогади й життєві враження.

«І ось стоїть переді мною наша убога, стара біла хата з потемнілою солом'яною покрівлею та чорним димарем, а коло хати, на причілку, яблуня з червонобокими яблуками, а круг яблуні квітник — улюбленець моєї незаміжньої сестри, моєї терплячої, моєї ніжної няньки! А коло воріт стоїть стара розлога верба з засохлим верхів'ям, а за вербою — клуня, оточена стіжками жита, пшениці й різного збіжжя; а за клунею косогородом піде вже сад! Та який сад!.. Густий, темний, тихий, одне слово, іншого такого саду немає на цілому світі. А за садом левада, а за левадою долина, а в долині тихий, ледве журкотить, струмок, оброслий вербами й калиною та окутаний широколистими темно-зеленими лопухами; а в цьому струмку під навислими лопухами купається опецькуватий білявий хлопчик...»

У 1825 році помирає батько, висловивши знаменне пророцтво щодо майбутнього сина: «Синові Тарасу із мого хазяйства нічого не треба, він не буде абияким чоловіком: з його буде або щось дуже добре, або велике ледащо; для його моя спадщина або нічого не буде значить, або нічого не допоможе».

Після смерті батька, малого Тараса віддали в школу до сільського дяка, де він учився читати й писати, за своїх Часослов і Псалтир. Наука йому давалася легко, але відзначався він непосидючістю й норовливістю, за що часто бував битим.

З 1828 року Тарас деякий час живе у хліпнівського маляра, той, заприїтивши його меткість, залишає при собі у прислуги.

Незабаром від'їхав на батьківщину сам поміщик і доля поета була вирішена: він був переведений до пана в козачки. Вигадаючи вільні хвилини, хлопець копіює лубочні картини суздальської школи, що прикрашали панські покої. Відомий факт, як, заставши одного разу свого козачка за таким заняттям, Енгельгардт наказав влаштувати тому екзекуцію

за те, що насмілювався малювати вночі, запаливши свічку.

У 1830 році у Варшаві вибухнуло повстання, що змусило Енгельгардта покинути її разом із своєю челяддю й виїхати до Петербурга.

Вісімнадцятий рік свого життя поет зустрів уже в непривітній, вологій, закутій в грані і оповитій туманами північній столиці. Спогади про Вільно й Варшаву, про малярські студії видавалися далеким сном.

Коли настав сезон білих ночей, уриваючи години від сну, заходив Тарас у Літній сад і змальовував там скульптури. Це був період надзвичайного творчого піднесення митця. Саме в цей час він робить і перші поетичні спроби — з'являється балада «Починина».

У перших числах квітня 1837 року К.Брюллов розпочав працю над портретом В.Жуковського. Цю роботу передбачалося розіграти в лотерею й на зібрані кошти викупити Тараса. У квітні 1838 року було розіграно лотерею, панові Енгельгардту вручена величезна на той час сума — 2500 карбованців, і 22 квітня підписано документ, яким поміщик надавав Шевченкові волю. А з наступного дня він уже відвідував рисувальні класи Академії й скоро став одним з найулюбленіших учнів К.Брюллова.

У квітні 1840 року з'являється друком «Кобзар», що став переломною віхою не тільки у творчому житті поета, але й в житті всього українського народу. Журнали та газети Петербурга одразу ж помістили рецензію на цю книгу. Усі вони одностайно відзначили високий талант, неповторну емоційну інтонацію, образність, народний колорит, ширість і самобутність видання.

У травні 1843 року разом з письменником Є.Гребінкою поет відвідує Україну. Качанівка, Київ, Катеринослав, Хортиця, Кирилівка — ось лиш деякі села й міста, де побував Кобзар. Тривалий час живе в Яготині, у маєтку князя Рєпніна. Відвідує він і ряд інших міст.

У 1844 році виходять друком поеми «Гамалія», «Чигиринський кобзар», «Гайдамаки», альбом офортів «Живописная Украина». Роком пізніше, тяжко захворівши під час чергової подорожі, пише славетний «Заповіт» у Переяславі.

Подорожі, зустрічі, читання надихають поета на все нові й нові задуми. У кінці квітня 1846 року він повертається до Києва, де знайомиться з М.Костомаровим, одним з організаторів Кирило-Мефодіївського товариства, бере участь у його засіданнях. Узимку 1847 року здійснює

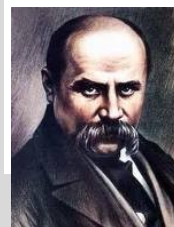
тривалу подорож на Чернігівщину. У березні цього ж року видається таємне розпорядження про арешт Шевченка. 30 травня йому оголосили вирок про заслання в Окремий Оренбурзький корпус солдатом «под строжайший надзор с запрещением писать и рисовать». З Оренбурга поета відправляють в Орську фортецю. Та попри суворий нагляд і заборону, Шевченко намалював автопортрет і написав ряд поетичних творів для захалявних книжечок.

У квітні 1850 року за порушення указу про заборону писати й малювати Шевченка заарештовують і відправляють на півострів Мангіш-лак. Весною наступного року його зараховують в експедицію для пошуків кам'яного вугілля в горах Каратау.

З 1853 року, коли комендантом Новопетровського укріплення став майор І.Усков, що з розумінням і співчуттям ставився до поета, умови його життя трохи пом'якшилися й полегшали. Через рік Шевченко звертається з клопотанням до віцепрезидента Академії мистецтв Ф.Толстого з проханням порушити клопотання перед урядом про його звільнення.

1 січня 1857 року він одержує листа від дружини Ф.Толстого, у якому повідомлялося, що його звільнено з заслання. Однак розпорядження надійшло суди лише через півроку 21 липня.

5 серпня з Астрахані Тарас Григорович вирушає до Нижнього Новгорода, де дізнається про нову заборону — право в'їзду до Москви та Петербурга. Щоправда, менше ніж через рік заборону було знято. На початку березня 1858 року він прибуває до Москви, де відвідує О.Бодяньського, С.Аксакова, М.Максимовича, Варвару Рєпніну, якій свого часу присвятив поему «Тризна». 27 березня Шевченко прибув до Петербурга, де його радо вітали представники творчої інтелігенції. У червні він одержує окрему кімнату від Академії мистецтв, починає опрацьовувати ті наброски, що зібрався за довгі роки заслання. Вичитує невідлічну поезію, трудиться над офортами, відвідує театри, літературні вечори, зустрічається з друзями. Життя поступово набувало тієї повнокровності й інтенсивності, якої так не вистачало поетові, якою він був насильно обділений у найкращі роки свого життя.

Диво-дитина

Учні 1-Б класу вирішили теж не відставати від інших класів і виставили свої кандидатури в номінації "Диво-дитина".

Хоч діти ще маленькі й вчать тільки в 1 класі, але в них теж є свої досягнення.

Уже другий рік навчається в музичній школі Керимова Даринка (клас скрипки, викладач Березюна Л.П.). За час навчання Даринка багато разів виступала на святкових концертах, фестивалях, конкурсах. А нещодавно в місті Волновасі відбувся конкурс "Український сувенир", у якому в номінації "Інструментальні ансамблі" брав участь ансамбль

скрипалів м. Вугледара, у якому грає Даринка. Ансамбль зайняв почесне II місце. Ми раді за тебе, Даринко!

Ілецька Діана, учениця нашого класу, відвідує заняття по класу фортепіано (викладач Віковська Т.В.) та сольного співу (викладач Андрієнко О.В.). Діана отримала грамоту за участь у конкурсі «Українські сувенири».

Захоплення дівчаток дуже різноманітні. Вони беруть активну участь у житті класу. Ми маємо надію, що в майбутньому Діана й Даринка досягнуть ще вищих вершин і прославлять нашу школу за межами міста.

"А ну—мо, бабусі!"

2 березня 2010 року у 5-А класі (класний керівник Єлфімова І.І.) відбулося свято "А ну—мо, бабусі!". У гостях у дітей були їхні найрідніші люди – бабусі. Нерідко вони замінюють їм батьків, бо за своїми щоденними проблемами ті не мають часу відповідати на всі дитячі "Чому?". А бабусі завжди готові дати відповіді своїм "сонечкам", "кровиночкам", "ластів'яткам".

У конкурсах змагалися Близнюк Софія Петрівна, Голубцова Людмила Анатоліївна, Григор'єва Зоя Іванівна, Косенко Віра Іванівна, Ксеніта Галина Олександрівна, Риндіна Віра Лук'янівна, Тарасенко Любов Кузьмівна, Шляпіна Тетяна Макарівна.

Наші бабусі відгадували загадки, упізнавали онуків, згадували казки, пригощали всіх присутніх святковим короваєм та смачними пиріжками, які спекли самі.

Зі слюзми на очах бабусі дякували дітям і онукам за цікаве свято.

ВІТІАЄМО !

З Днем Народження!

З днем народження щиро Вас вітаємо,
Лантух радості бажаємо.
Будьте дужі і проворні,
По-козацькому моторні,
З хлібом щедрим на столі,
З добрим словом у душі.

Радкевич В.
Керимова Д.
Найда К.
Філатов Д.
Баланчук М.
Журова А.
Сосюра Т.
Горшкова Д.
Лопаткіна В.
Михайленко М.
Гунжін М.
Зайцева Д.
Касьянова Є.
Зейнакова А.
Медведев Д.
Надтока С.
Балюра Д.
Галигін Я.

Жадан О.
Наседкіна І.
Польських Є.
Чапля С.
Дараган А.
Носко Р.
Івасикова Т.
Чемоданова В.
Антонов Д.
Левчук А.
Кірікова А.
Пилипенко В.
Зайченко Є.
Бербенко М.
Кострикін С.
Омельченко А.
Чернявська Є.